

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

2. Quo pacto siant Monachi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62177)

TITULUS XXXI.

De Regularibus, & transeuntibus ad Religionem.

§. I.

Qui dicantur Regulares, & Monachi.

1. *Regulares dicit à Regula speciali.*
2. *Monachi & Moniales à solitudine.*
3. *Mendicantes non propriè Monachos esse.*

Clerici in genere alii sunt Sæculares, de quo Crum moribus & bonis externis expositum est hactenus, alii Regulares, de quorum etiam vi- tu & moribus bonisque externis videndum est.

1. Regulares dicuntur à Regula speciali, quam prohtentur; alterque Religiosi appellatur, quia certæ Religioni adstrati sunt. Et inter hos alii sunt & dicuntur Abbates & Abbatissæ, alii priores, iique vel Claustrales vel Conventuales, alii Superiori, alii simplices Monachi seu Religiosi aut Moniales. Tales quoque sunt Canonici Regulares, milites Hosptiariorum, Teutonici, aliqui, qui sub certa & approbata à Sede Apostolica regula ad tria vota substantialia, paupertatis scilicet, obedientiae & castitatis se obstricti erunt, e. fin. infra. *De religiosis dominibus juncto cap. unico eod. in 6.*

2. Monachi vero & Moniales solitudine claustrorum, cui se adstrinxerunt, nomen sortiti sunt, e. can. 1. & 8. xvii q. 1. Monachus enim Graece dicitur, qui Latine est solitarius ac singulans, d. can. 1. & 8. non quodd seorsim, extra aliorum Fratrum consortium, vivat vel vivere debat, cum id faci vident Canones, e. 1. *De statu Monachorum & similibus:* sed quodd se motus à vita & moribus sæcularium, quasi mundo mortuus, soli Deo vivat, d. can. 8. juncto can. Qui vero 12. xvii. q. 1.

3. Hinc nomen Monachi propriè non conveni omnibus Religiosis, sed iis solis, qui vita contemplativa dedit sunt. Adeoque Mendicantes, cum assidue inter homines versentur, non sunt propriè Monachi. Multò minus, qui

ex instituto sunt Clerici seu Sacerdotes, uti Canonici Regularis & Religiosi Societatis JESV. Lcii 2. *De iure & iustitia c. 41. dubit. 1.* Alia enim, ut ibidem ait, est Religio Clericorum, alia Monachorum, e. Lcet 18. b. t. can Nulius, con. Mandamusq. 3. *Egalis iuribus:* quamquam in favorabilibus nomine Monachorum veniant omnes Religiosi, ut docet Panormit, inc. *Ex parte sup. De postulat Pralator,* & quæ de Monachis à jure statuta sunt, pertineant etiam ad Canonicos Regulares, Emau. Roderic. *Quas. Regul. tomo 2. q. 52. artic. 5.*

§ II.

Quo pacto fiant Monachi.

1. *Fiant dupliciter, vel parentum oblatione, vel professione.*
 2. *Professio velexpressè sit.*
 3. *Vela tacit.*
 4. *Decretum Conc. Trident. de tempore professionis Monastice*
 5. *Quatenus Concilium admittat tacitam professionem.*
1. *Fiant autem Monachi vel parentum de vota oblatione vel propria professione,* can. *Monachum xx q. 1.c. Cum virum et b. t. Parentum oblatione, veluti si pater vel mater filium filiamve impuberem monasterio alicui tradat. Hoc tamen casu potest filius, major factus & ingressus annos pubertatis, dissentire, & ad sacerdotium redire, d. e. *Cum virum, cum similibus:* nam professio Religionis Monastice ante pubertatem emissâ non obligat, ob defectum judicii. e. significatum 1. hoc tit. &c. t. eod in 6.*
 2. *Professio propria duobus modis, expressè vel tacitè. Expressè, si pubes nominatum se Religioni alicui devoteat (quibuscumque verbis utatur, modò per illa intendat se Deo & Religioni obstringere, Lc. De iust. & iure. 41. n. 57.) in manibus Abbatis vel alterius Superioris, aut etiam simplicis Monachi, à Prælato mandatum habentis, prætenubus aliis ejusdem Monasterii Fratribus, aut si professio nem antea factam exprestè ratam habeat, licet habitum non assumpsit nec assumat Monachalem, quia Monachum non habitus sed professio fecit, e. Porrectum 13. c. Ad Apostolicam*

Y y 2

G 4. EM

Ecc. Ex parte 22. hoc sit imd licet anteà Monasterium nunquam fuerit ingressus, c. Sieut nobis 17. eod.

Nec obstat, quod intra tempus probationis (quod arbitratum est, quandoque annus, quandoque biennium, & subinde triennium, prout Praelate discreto visum fuerit expedire) professio nec fieri nec recipi debeat, d. c. *Ad Apostolicam*; quia illud obtinet, ubi professio nondum facta est: alioqui facta & recepta tener, juxta illud, Multa fieri prohibentur, quæ tamen facta te-
nent, d. c. *Ad Apostolicam*.

Excipiuntur Ordines Mendicantium, veluti Minorum, Prædicatorum, aliorumque similium, in quibus singulari jure cautum est, ne quis intra annum probationis ad professionem admittatur: & si secus factum fuerit, ut nec receptus alligeretur Ordini, & ipsi recipientes à professione aliorum recipienda sint suspensi, aliaque poena, pro gravioribus culpis instigis ipsi solita, puniendi, cap. 1. & 3 eod. in 6. Nam licet Alexander IV. id statuerit tan-
tum in Prædicatoribus & Minoribus, tamen Bonifacius VIII. ad omnes cuiusvis Ordinis Mendicantes prorogavit, d. c. 2. eod in 6.

Tacitè sit Professio, quando quis non verbi & scriptura, sed alio iudicio mentem suam religionis à se suscepit declarat: veluti si ma-
sculus major xiv annis, fœmina xii. Religio-
nis habitum gestet per annum, ubi is habitus communis est: & indistinctus novitus ac pro-
fessis hoc ipso censetur tacitè professus, c. 1. *hoc tit. in 6. Clement.* Eos qui eod. vel, ubi distinctus & proprius est habitus professorum, si post an-
num xiv. sciens & volens per triduum perle-
veret in eo habitu, c. 1. & 3 eod. in 6. c. *Ad nostram 7. hoc tit.* vel si actibus professorum propriis se
ultrò ingessent, c. *Vidua 4. hoc tit.* & Abbas *ibid.* ut si in Capitulo suffragium dederit: nec tunc requiritur triduum. Debet tamen ista fieri animo profundi, & consciente eo, cuius est
admittere. L. c. 2. *De last. & jure cap. 41. dubitas. 7. n. 57. in fine.*

4. Et ita quidem de jure communi: nam Concil. Trident. cuius constitutione hodie utimur, *Sess. 25. cap. 15. De Regulari.* abrogando d.
c. *Ad Apostolicam*, statuit, ne in quacumque Religione, tam virorum quam mulierum,

professio fiat ante decimum sextum annum expletum, neve, qui minori tempore, quam per annum, post susceptum habitum in proba-
tione steterit, ad professionem admittatur;
& ut professio, anteà facta, sit nulla, nullamque inducat obligationem, ad alicujus Regulæ vel Religionis, vel Ordinis observationem; aut ad
alios quoscumque effectus. Et cap. seq. decre-
vit, ut nulla renuntiatio aut obligatio, anteà
facta, etiam cum juramento, vel in favorem
cujuscumque pia causa valeat, nisi cum licen-
tia Episcopi vel ejus Vicarii fiat, intra duos mes-
ses proximos ante professionem: nec alia intel-
ligatur effectum suum sortiri, nisi securè profes-
sione; aliterque facta, etiam cum hujus favoris
expressa renuntiatione, vel jurata, sit irrita &
nullius effectus.

5. Unde patet, inter alia, per dictum decre-
tum Concil. Trident. sublatam esse professio-
nem tacitam, quæ intra annum probationis
Jure Decretalium fieri poterat, veluti per ge-
stationem habitus proprii professorum ad tri-
duum, vel quod defers habitum sciens & ul-
trò opus faceret proprium professorum, d. t.
Ad Apostolicam, & c. 4. *hoc tit.* & c. *Constitui-
nem eod in 6. exemplo matrimonii carnalis, c.
Is qui infr. *De sponsal.* * 6. cum Conc. integrum
anum requirat. *Navarr. Conf. 35 n. 5. De Regula-
rib. & Azot. Infrist. Moral lib. 12. cap. 4.* Alioqui si
quis, probationis & ariatis anno sexto decimo
expleto, per alium annum detulerit habitum,
professorum & novitiorum communem, & non mani-
festè distinctum, censetur tacitè etiam
tunc professus, nec enim hanc tacitam profes-
sionem Concilium excludit: sicut nec illam, quæ
inducitur per taciturnitatem quinquenni, à die
professionis invalidæ, modò sciverit in validam;
sed eam approbat, d. *Sess cap. 19.* Et alias invalidæ
professus, nisi sciens in validam fuisse profes-
sionem, eam postea ratam habent: vel tacitè
vel expressè, potest absque scandalo habitum
dimittere. Sed quia huic rei facile fraus fie-
ret, statuit Concil. d. c. 19. ut nemo audiatur,
nisi intra quinqueannum tacitum à die profes-
sionis, allegatis causis coram Superiore suo &
Ordinatio.*

Mandar ibidem Conc. d. c. 19. ne ante profes-
sionem, excepto victu & vestitu, quocumque
præte-

protextu à parentibus vel propinquis aut curatibus, aliquid monasterio ex bonis novitiis trahatur; ne hac occasione discedere nequerat, quod toram, vel maiorem partem substantiae lux monasterium possideat, nec facilè, si discessit, id recuperare possit.

Imò mandar, ut abeuntibus ante professionem omnia sua restituantur, sub pena anathemas. Ideoque dicendum, si ante professionem quis moriatur, restituenda bona esse quibus ea competitur Zerola p. 2, V. Moniales §. 1. post Navarr. & Guietrez Can. q. lib. 2. c. 1. n. 107.

Denique decreto Concil. Trident. d. c. 15. non comprehenduntur Ordines militantes ex iuratione Sacra Congreg. quia non sunt in strictissimo rigore Religiosi, de quibus Concil. loquitur, uti patet ex cap. seq. quod loquitur de Religiosis, qui veram paupertatem vovent; quales non sunt hi Ordines, Sanchez De matrim. lib. 7. diffusat, 44. n. 48.

§. III.

De requisitis ad validitatem professio- nis.

1. Religionem ingrediens debet esse sui juris.
2. Episcopus, relictā Ecclesiā, ad Religionem transire nequit.
3. Profiteri nequit furiosus & illegitimus.
4. Liber & voluntarius ingressus esse debet.
5. Cone. Trid. circa hoc decretum.
6. Requiritur & consensus Capituli.
7. Primula ad sit conditio, repugnans substantia Religionis.
8. Ut continet tria vota, obedientia, paupertatis, & castitatis.
9. Beggas & Canonicas fœminas non esse Religiosas.
10. Potest quis professus in una ad strictiorem Religionem transire.
11. Quot admittit possint ad Monasterium.

AD hoc verò, ut professio, sive expressa, sive tacita, sit valida & obliget profitem, patet etatē legitimam & annum probatio, nisi plura alia requiruntur. * 1. Atque in primis, ut Religionem ingredi volens sit sui juris, & non alterius ad strictus. Hinc servus absque consensu domini, vel eo ignorantie, Religiosus ingressus, imò etiam profetus, cum iis,

qua secum introduxit, intra triennium restituitur domino reperenti; fide tamen acceptâ de impunitate, can. Si quis xvii q. 2. Hinc etiam minus valida est professio facta ab impuberibus, id est, minoribus xiv annis, sine consensu parentum vel tutorum, quibus subsunt quoad vitæ dispositionem, can. Puella xx q. 10. c. ad nostram 8. & c. 11. b. s. Adeoque monasterium ingressi & professi absque illorum consensu revocari intra annum possunt, c. 2. b. s. Puberes autem facti, id est, maleculi majores xiv. annis, fœminæ xii. etiam illis invitatis etè ingrediuntur & profiteri. Cum virum 12. b. s. quia per pubertatem, quoad statum & electionem vitæ, efficiuntur sui juris & arbitrii. Ubi vero dura atque austera est Religio, requiritur plena pubertas, id est etas XVIII annorum, c. Quia in insulis, 6. b. s.

2. Secundò, Episcopi, relictis suis Ecclesiis, absque Romani Pontificis consensu & auctoritate transire ad Religionem nequeunt, cap. Licet. 18. in fine h. t. & arg. c. Nisi cum pridem sup. De renuntiat, ubi inter causas concedendæ renunciationis non numeratur ingressus in Religionem. Deinde, quia Episcopi sunt adstricti sua Ecclesiæ, sicut maritus uxori; & proinde ut maritus non potest deserere uxorem suam absque ejus consensu, ita nec Episcopus Ecclesiam: quem cotensem summus Pontifex tamquam omnium Ecclesiarum curam habens, sibi reservavit.

3. Tertiò, Conjuges, consummato matrimonio, de quo ad Tit. seq.

4. Quartò, Furiosus praefitendo non obligatur, ob defectum iudicij; nisi factus sanæ mentis ratam habuerit suam professionem, cap. Sicut 15. hoc tit.

5. Quintò, Illegitimus non admittitur ad Religionem, in qua pater ejus sive ante sive post nativitatem professus fuerit, si is adhuc sit superstes.

6. Sextò, Debet voluntarius esse ingressus, & professio voluntaria & libera à metu, cadente in constantem virum, imò & reverentiali, quando minæ accidunt. Quia deinde hæc statuit Conc. Trid. Sess. 25. c. 18. De Regularibus, anathemati subjiciendo omnes & quoscumque, cujuscumque qualitatis & conditionis qui quomodocumq; coegerint puellam, viduam, aut aliam quamcumq; mulierem in vitam, præterquam